

Drie levensgenieters op stap naar Reims

Donderdag 03 juni 2010

Donderdagavond om 20 uur komen Jos en Daniel bij Philippe thuis samen om de trip naar de Champagnestreek voor te bereiden. Aangezien we met een vliegtuigje gaan, moeten er allerhande formaliteiten vervuld worden. De bespreking van de vliegroute, de benodigdheden, het bekijken van de weersverwachtingen, het opmaken van een vluchtplan,

Alles verloopt naar wens en buiten een gebroken wijnglas zijn er geen problemen. Het vluchtplan wordt via internet doorgestuurd. We worden verwacht in REIMS PRUNAY, een lokaal vliegveldje ten oosten van Reims.

Vrijdag 04 juni 2010

Om 0815 uur zijn wij terug bij Philippe en klaar om ons naar BIERSTET te begeven, waar wij ons eerst moeten aanbieden bij de Wing Heli voor het afhalen van de sleutels van de aeroclub.

Bij het openen van de hangar merken wij dat we eerst een ander vliegtuig moeten

buitenzetten vooraleer onze CESSNA 00-HBU naar buiten kan worden gerold.

Het is niet voldoende om het vliegtuig buiten te zetten en zomaar weg te vliegen. Een aantal checks dringt zich op. Nazicht van olie, brandstof, bewegende onderdelen van de vleugels, ... Dit gebeurt allemaal nog vooraleer de motor wordt

gestart. Eenmaal alles ok, kan de motor gestart worden en gebeuren de checks van de instrumenten.

Om 0925 uur zijn we klaar voor vertrek en taxiën wij naar de startbaan. Wij krijgen toestemming om op te stijgen om 0930 uur en met volle kracht sleurt de motor ons naar het einde van de startbaan, maar halverwege al komen de wielen los en krijgen wij het gevoel van vrijheid, los van de wereld, met ruim zicht over hetgeen er onder ons door glijdt.

De vlucht loopt over tal van herkenningspunten. De kerncentrale van Tihange duwt een kolom waterdamp tientallen meters loodrecht de hoogte in, geen enkele afbuiging wijst op het feit dat er geen wind is. Het kasteel van Modave ligt vredig op zijn rots boven de beekje. Verver herkennen wij Ciney en Beauraing. Ter hoogte van de kerncentrale van Chooz vliegen wij Frankrijk

binnen. In Revin zien wij waar de Semois in de Maas vloeit. De tocht brengt ons tussen Charleville-Mezières en Rethel over de graanschuur van Frankrijk.

Uitgestrekte velden van alle kleurschakeringen van groen lijken op een patchwork deken. Eenmaal boven

Rethel zien wij in de verte al de contouren van Reims opduiken, temeer omdat wij moesten stijgen tot 5000 ft om de low flight zone te kruisen en uiteindelijk krijgen wij het vliegveldje van Reims Prunay in zicht. Onze aanvliegroute loopt over het dorpje Sillery, dat we een beetje moeten omzeilen. De landingsbaan is vrij kort (slecht 1100 meter) en begint enkele meters achter de D944, we zien de vrachtwagens voor onze neus vorderen, maar blijven toch een tiental meter boven de weg. De landing is perfect en we taxiën rustig in de richting van de toren. We krijgen toestemming om het toestel te parkeren op het grasperk voor de controletoren. Ondanks het feit dat er rustig weer wordt verwacht, verankeren wij toch het toestel.

Het is nu 1042 uur en wij hebben dus 1 uur en 12 minuten gevlogen. Dankzij het weer en de goede stemming in de cockpit hadden wij een heerlijke vlucht.

Na de formaliteiten in de plaatselijke controlepost bellen wij een taxi teneinde ons naar ons

hotel te kunnen begeven. In afwachting drinken wij een echte Franse espresso. Vanop het terras, uitgestrekt in het zonnetje, horen wij plots het geluid van een zwaar vliegtuig. Blijkt dat er op dit vliegveld met een korte landingsbaan (slechts 1100 meter) een C130 komt landen. Aan het einde van de landingsbaan taxiëet de mastodont terug naar het begin van de startbaan en stijgt terug op. Even later herhaalt hetzelfde

scenario zich nog twee keer. Het blijkt om oefeningen te gaan van een of andere strijdkracht. Het spektakel lokte wel een heleboel mensen die het ook niet gewoon waren om deze acties te zien.

De opgeroepen taxichauffeur was een echte Reimskenner en liet dat ook goed blijken. In plaats van via de autosnelweg (ook de kortste weg) te rijden naar het hotel, reed hij dwars door Reims stad, maar gaf wel veel uitleg over de champagnehuizen en de aan de gang zijnde werken.

Omstreeks 12 uur komen wij aan in het hotel "Au Tambour". De check-in gebeurt vrij vlot, Wij kunnen onze karig meegebrachte bagage achterlaten in de kamer. En daarna begeven wij ons te voet naar het station van Reims, waar enkele autoverhuurbedrijven zijn. Wij moeten daarvoor ongeveer een 20-tal minuten stappen. Maar mede door de werken zijn er wat hindernissen. Op zeker ogenblik was er voor Jos zelfs geen doorgang meer. Er stond een wegwijzer "Déviation Poids Lourds" ;-)

Dan was het tijd om stilaan te zorgen voor een middagmaal. Maar eerst een bezoekje aan de kathedraal. Wij bewonderden de mooie brandglasramen, het snijwerk van de preekstoel, de indrukwekkende constructie van de gotische bogen, de steen waar Clovis werd gedoopt, Wij begeven ons vervolgens naar restaurant "le Colibri", waar wij ons te goed deden aan een uitgebreid menu, voorafgegaan door een champagne als aperitief. Een lekkere zelfbereide terrine, een coq au vin en een coupe "Belle Helene" als afsluiter was de moeite en zijn prijs waard.

Na de maaltijd gingen wij dan in de richting van het station van Reims, omdat daar autoverhuurbedrijven waren. Eerst gingen wij binnen bij AVIS, maar daar hadden zij geen voertuig meer ter beschikking. Dan maar bij de geboor binnen, ADA. Daar konden fietsen, brommers, vespa's en zelfs auto's gehuurd worden. Achter de toog zat een gezapige, volslanke Fransman, die in een druk telefonisch gesprek was verwickeld. Na het nodige geduld te hebben gehad, waren wij aan de beurt. Er was een Opel Corsa ter beschikking, maar hij was wel beschadigd en daarom bood de man ons aan om het voertuig te verhuren aan de prijs van een lagere categorie. Dit kwam neer op 75 € ipv 85 € per dag. Nadat wij ons hadden laten overtuigen dat het maar enkel blikshade was, werd het contract opgemaakt. Wanneer onze bediende de geboorteplaats van Philippe zag (=Grimbergen) klaarde zijn gezicht helemaal op en kreeg hij zowaar pretoogjes, hij herkende Grimbergen omwille van het bier. Het invullen van het contract duurde een hele tijd en uiteindelijk vroeg hij ons om even op zijn zaak te letten, want hij moest zelf het voertuig gaan halen. Na een 5-tal minuten kwam de grijze Opel Corsa voorgereden. Er zat een grote deuk in het rechter voorspatbord en de velg van het rechter voorwiel was geschaafd. Voor het overige viel dat "bakske" wel mee.

Met ons autootje konden wij nu op weg om de Champagnestreek te verkennen. Wij vertrokken in de richting van Verzy, waar wij naar het voor mij vertrouwde huis van Thierry FAUCHERON trokken. Wij werden er met een brede glimlach en vorstelijk ontvangen. Na het degusteren van de champagne krijgen wij een uitgebreide rondleiding in het bedrijf, tot in de kelders toe.

Vanuit Verzy rijden wij naar Ambonnay en zo door naar het Manoir de Montflambert. Dit is

een bed en breakfast kasteel met 5 kamers, die tot 15 personen kunnen onderbrengen. Wij mogen binnen een kijkje gaan nemen en rondlopen in de tuin, met vijver. Vanuit de tuin hebben wij een prachtig vergezicht over de uigestreckte champagnevelden. Dit is zeker eens aan te raden voor iemand die houdt van een relaxte en rustige vakantie.

De trip ging dan verder naar Hautvillers, dé bakermat van de Champagne, want het was in de abdij van dit dorp dat Dom Pérignon voor het eerst zijn brouwsel maakte. Vanaf deze

dies meer.

heuvels is er een mooi zicht over EPERNAY, de stad die beschouwd wordt als het historische centrum van de Champagne. Gekende huizen hier zijn o.a. Moët & Chandon, Laurent Perrier en Castellane. Wij raken onze auto kwijt in de buurt van het station en begeven ons te voet verder naar het hôtel de ville. Het is een statig gebouw met vooraan een monument voor de gesneuvelden en rondom een mooi park, waar studenten zich op de graspleinen bezighouden met studeren of keuvelen of

Tegenover het stadhuis ligt het bedrijf Moët & Chandon. Het is een heel modern gebouw, met aan het uiteinde van de parking een standbeeld voor de bedenker van de drank. Een ideaal plekje om eens te poseren. Ondertussen is het alweer etenstijd geworden. Wij flaneren door het park en passeren een oude weegschaal, waar vroeger munten dienden ingegooid te worden. Er stond nog een vermelding van de prijs op. 0,20 nouveaux francs. Over de juistheid van de metingen ga ik mij niet uitlaten, maar alles wees erop dat het misschien eens tijd wordt om “er” iets aan te doen. Wij begeven dan maar naar het restaurant “La Cave Champagne”. Daar vergasten wij onszelf weer maar eens op een uitgebreide maaltijd, volledig begeleid met Champagne. Bij het zien van de menukaart zijn wij die weegschaal in het park alweer lang vergeten.

Na het eten – het is ondertussen al half tien – gaan wij terug naar ons karretje en cruisen terug naar Reims. Wij stallen ons voertuig op de parking ERLON. Deze is gelegen onder de Place Drouet d’Erlon. Deze Place is een lange brede laan, met twee rijen bomen, waaronder honderden terrasjes zijn. Alle soorten maaltijden kunnen hier genomen worden. Gezien onze volle maag doen wij ons tegoed aan de drank. Wij installeren ons op het terras van “LE GAULOIS”. Op aanraden van mijn broer Jos laat ik mij verleiden tot een PICON BIÈRE in halve liter volume. Ik kende dit niet, maar bij het proeven besepte ik reeds dat dankzij die Picon zelfs een Heineken drinkbaar wordt. Gelukkig had Philippe geopteerd om te rijden, want na drie halve liters was het mij zeker niet meer gelukt.

Terug in het hotel was het tijd voor de welverdiende nachtrust, want het was sowieso een heel lange dag geworden. Het was ook al een nieuwe dag (01 uur). Eenmaal neergezeten op mijn bed duurde het precies tot mijn hoofd op het hoofdkussen lag om in slaap te vallen.

à

Zaterdag 05 juni 2010

Zonder een wekker te zetten worden zowel Jos als ikzelf wakker om 07 uur. Onmiddellijk stel ik vast dat ik de avond voordien iets belangrijks ben vergeten. Ik heb geslapen met mijn lenzen aan. De vermoeidheid ;-) van de avond voordien had daar misschien iets mee te maken. Ik heb ze dan maar onmiddellijk uitgedaan totdat wij gingen ontbijten. Ik heb zelfs geen hoofdpijn overgehouden van de uitpattingen van de dag voordien.

Het ontbijt bestond uit een uitgebreid buffet, met alles erop en eraan. Brood, croissants, chocoladebroodjes, granen, kaas, ham, zelfs een apparaat om zelf eieren te koken. Wij nemen uitgebreid de tijd om er ten volle van te genieten.

De bedoeling was om na het ontbijt nog even te gaan zwemmen in het zwembad van het hotel, maar dat werd pas om 10 uur geopend omdat er nog andere gasten waren en die mogelijk nog sliepen. Dus besloten wij maar om eerst via internet ons vluchtplan voor vanavond op te maken en door te sturen naar Belgocontrol. Daarna begonnen wij aan de verdere exploratie van de streek. Wij reden opnieuw naar Epernay en van daaruit ging het westwaarts door de dorpjes langs de Marne. Wij rijden door het glooiende landschap tussen de wijngaarden, eigendom van Moët & Chandon en andere Veuve Cliquots.

In DAMERY houden wij halt want hier wist Philippe een champagnehuis van een Belg. Het ging om Louis CASTERS. Een Limburger uit Bocholt, die al 40 jaar hier gevestigd is. Wij gingen de degustatieruimte in en werden ontvangen in het Nederlands. Alle andere bezoekers die er al waren spraken Nederlands. Wij worden meteen getakteerd op een glaasje brut. Tijdens ons gesprek leggen wij wel uit aan de dame dat het niet mogelijk is om aan te kopen, vermits wij met het vliegtuigje beperkt zijn in het meenemen van bagage. Zij maakt hier geen probleem van en laat ons nog een Blanc de Blancs en een Rosé proeven. Met een goede smaak en een goed gevoel zetten wij onze weg verder tot DORMANS, een iets grotere stad. Hier werd een groot monument opgericht voor de gesneuvelden van de slag aan de Marne.

Wanneer wij verder rijden, passeren wij meerdere militaire kerkhoven en houden even halt aan een kerkhof waar 5000 Italiaanse militairen begraven liggen.

Omstreeks 14 uur zijn wij terug in Reims en ja hoor, weer etenstijd. Terug de auto in de ondergrondse parking ERLON, maar nu moesten wij wel naar de -3 gaan om een plaatsje te vinden. Geen probleem, want er zijn 5 verdiepingen parking onder de grond.

Terug aan de oppervlakte wandelen wij op de Place Drouet d'Erlon. De terrasjes zitten aan weerskanten goed vol. In de buurt van de ronde fontein vinden wij het restaurant "La Lorraine". Hier worden gerechten eigen aan de streek Lorraine geserveerd. Aangezien de buitentemperatuur te warm is kiezen wij niet voor een "choucroute" maar gaan voor de Flammkuchen. Een flinterdun deeglaagje, dunner dan een pizza, gegarneerd met aardappelschijfjes, ajuin, spek en reblochonkaas. Dit alles op een bedje van zure room. Een zeer rijke maaltijd maar superlekker. En vermits het toch een gastronomisch weekend is geworden laten wij de dessertkaart aanrukken. Philippe kiest voor profiterolles. Jos voor een bavarois d'Erlon en ikzelf voor een coupe d'Erlon. De foto's laten duidelijk zien dat dit goede keuzes waren.

flessen San Pellegrino. Geef toe, 2 € per fles, is zelfs voor een restaurant een vrij democratische prijs.

Gezien wij ons met een nuchtere geest terug naar huis wilden begeven hebben wij de drank bij deze maaltijd beperkt tot twee

In het restaurant waar wij zaten, werd binnen een maaltijd opgediend aan een groep, die uitgedost was in middeleeuwse klederdracht. Toen die buitenkwamen stelde ik de vraag welke de reden hiervoor was en zij vertelden (in het Engels) dat zij moesten dansen

op “les Fêtes Joanniques”. Dat zijn feestelijkheden ter ere van Jeanne d’Arc, die dit weekend doorgaan. Rondom de kathedraal staan kraampjes opgesteld met allerlei producten, met als thema de Middeleeuwen. De standhouders zijn eveneens verkleed.

Rond 1630 uur werd het tijd om de auto terug binnen te brengen en om de voorbereidingen te nemen om terug huiswaarts te vliegen. Het afleveren van het voertuig gebeurde veel sneller dan het boeken. Een dame, die de sleutel in ontvangst moest nemen, was ook weer even weg om een auto te halen voor andere klanten.

Ondertussen belden wij een taxi om ons naar Prunay te brengen en de dame van het taxibedrijf nam de sleutel van het huurvoertuig in ontvangst. Het bleek om een gemeenschappelijke firma te gaan.

De taxirit naar Prunay verliep veel sneller en met

minder sightseeing. Rond 1730 uur waren wij op de luchthaven. De administratieve afhandeling verliep vlot. Wij werden vakkundig voorzien van de nodige documenten voor de terugvlucht. De brave man had ons zelfs een uitprint van de meteo bezorgd. Wij tanken 15 liter brandstof in het vliegtuig om zeker te zijn om veilig tot in Bierset te kunnen vliegen.

De take-off verloopt zonder problemen en onze vlucht verloopt vlekkeloos. Wij vliegen ongeveer dezelfde route, maar nu passeren wij Lessive, moeten wij een omvleugeling maken, omdat wij niet over het koninklijk domein van Ciergnon mogen vliegen. Volgen nog Chevetogne en het kasteel van Modave. En dan komt Luik in zicht. Van ver is het vliegveld van Bierset aan de horizon te zien. Langzaam wordt de landing voorbereid. Wij naderen vanuit zuidoost en krijgen landingsbaan 05R toegewezen. Jos zet eigenhandig en zonder tussenkomst van Philippe het toestel aan de grond. Gezien er geen gepensioneerden in het vliegtuig zaten was er ook geen applaus voor de perfecte landing. Ik ben wel een beetje trots op mijn broer, dat hij dat kan.

Nu nog taxiën naar de hangar. Afsluiten doen wij met het bijvullen van de brandstoftanks, het reinigen van het vliegtuig – zoals bij een auto plakt er redelijk wat ongedierte tegen. Daarna weer naar het clublokaal, maar Murphy was weer aanwezig. De hekken om naar de club te gaan waren afgesloten. Gelukkig was Philippe erbij, die de nodige diensten kon bereiken om de sleutels te brengen.

We dronken nog een glas vooraleer wij met de auto huiswaarts reden. Wij hadden op alle gebied een prachttweedaagse achter de rug. Twee goede vluchten, het mooie weer, een prachtig landschap en vooral ... een schitterend gezelschap. Een aanrader en zeker voor herhaling vatbaar.

Bedankt Jos en Philippe. Ik heb er van genoten.